

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **K.**, a.s., Š.X., B., IČO: X., proti žalovanému: **A.**, s.r.o., N.X., K., IČO: X., zast. JUDr. J.M., advokát, M.X., Ž., **o zaplatenie 5231 Sk**, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 21. februára 2007 č.k. 20 Cob 277/2006-119, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy dovolacieho konania na účet právneho zástupcu vo výške 1732,64 Sk.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Žiline rozsudkom zo dňa 21. júna 2006 č.k. 11 Cb 27/2006-74 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 475,58 Sk s úrokom z omeškania 12,5% ročne od 2. novembra 2003 do zaplatenia. Vo zvyšku žalobu zamietol. Žalovanému priznal náhradu trov konania 2423,51 Sk.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 5231 Sk s príslušenstvom titulom nezaplatenia dohodnutého poistného na 11 mesiacov roku 2003.

Žalovaný namietal, že základné ročné poistné dohodnuté na sumu 4227 Sk zaplatil poslednou splátkou dňa 30. septembra 2002. Žalobca k uvedenému uviedol, že na žalobe trvá a žalovaný bol povinný zaplatiť poistné za dohodnuté obdobie, nakoľko poistná zmluva zanikla až 30. novembra 2003.

Súd vykonal dokazovanie a zistil, že medzi účastníkmi bola uzavretá poisťná zmluva dňa 14. novembra 2001 na dobu neurčitú s dohodnutým poisťným 4227 Sk s platbami v štvrtročných splátkach. Žalobca listom z 20. novembra 2002 oznámil žalovanému, že ročné poisťné na rok 2003 je stanovené sumou 5707 Sk, z čoho lehotné poisťné je 1427 Sk so splatnosťou 1. januára 2003. Žalovaný poisťné nezaplatil.

Súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Žalobca požadoval poisťné za 11 mesiacov roka 2003 vo výške 5231 Sk. Poisťné za 1 kalendárny mesiac predstavuje sumu 475,58 Sk zaniklo k 31. januáru 2003, žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie poisťného za mesiac január 2003 vo výške 475,58 Sk a v tejto časti súd žalobe vyhovel. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Okrem istiny sa žalobca domáhal aj úroku z omeškania vo výške 12,5% ročne od 2.11.2003. Žalovaný bol povinný zaplatiť prvú splátku poisťného ku dňu 1.1.2003, do omeškania sa dostal dňa 2.1.2003, žalobca však úrok žiadal až od 2.11.2003, preto súd v tejto časti rozhodol tak, ako vyplýva z výroku rozsudku.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v prospech žalovaného podľa pomeru úspechu účastníkov v konaní.

Žalobca podal proti rozsudku odvolanie podaním zo dňa 24. júla 2006. V odôvodnení odvolania uviedol, že s napadnutým rozsudkom nesúhlasí.

Podľa odvolateľa sa poisťným obdobím rozumie časový úsek poisťnej doby dohodnutej v poisťnej zmluve, počas ktorej je poisťník povinný platiť poisťné. V predmetnej veci bolo dojednané platenie poisťného v štvrtročných splátkach, čím nedochádza k zmene poisťného obdobia, ktorým naďalej zostáva ročné obdobie. Poukázal na znenie § 794 Obč. Z. Lehota na zánik poistenia začína plynúť až od nezaplatenia celého ročného poisťného v deň jeho poslednej splátky, teda nie odo dňa nezaplatenia niektorej z predchádzajúcich štvrtročných splátok. Žalobca svoj právny názor čerpal z výkladu ust. § 801 Obč.Z. autora J.S.

Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť tak, že žalovanému bude uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 5231 Sk s 12,5% úrokom z omeškania od 2.11.2003.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za vecne správny a navrhol ho potvrdiť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací odvolanie žalobcu v časti o 475,58 Sk odmietol a v zamietavej časti zmenil tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 475,58 Sk s úrokom z omeškania 12,5% ročne od 2.11.2003 a v prevyšujúcej časti napadnutý rozsudok potvrdil. Žalovanému priznal trovy odvolacieho konania a pripustil dovolanie.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že proti rozsudku pripustil dovolanie podľa § 238 ods. 3 O.s.p., nakoľko vo veci išlo o posúdenie takej právnej otázky, ktorej riešenie má zásadný právny význam pre ďalšiu právnu prax.

Odvolací súd odvolanie preskúmal a v časti o 475,58 Sk s príslušenstvom odvolanie odmietol s odkazom na § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p., nakoľko v tejto časti nebol účastník na svojich právach dotknutý.

Odvolací súd mal za nesporné, že žalobca si uplatnil nárok na poistné vo výške 5231 Sk s príslušenstvom podľa uzavretej poistnej zmluvy č. 1360101511 zo dňa 14. novembra 2001 s účinnosťou od 1.1.2002. Nárokovaná bola časť poistného za obdobie 11 mesiacov (do 30.11.2003) podľa § 11 zákona č. 381/2001 Z.z. Podstatou sporu bolo ustáliť splatnosť poistného, od ktorej závisel zánik poistenia. Z poistnej zmluvy vyplývalo, čo potvrdil i žalobca, že išlo o druh poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. K dátumu účinnosti poistnej zmluvy platila právna úprava zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ako *lex specialis*.

Odvolací súd vychádzal pri preskúmaní odvolania z ust. § 8 ods. 2, § 9 ods. 4, § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z., z poistnej zmluvy a zistil, že z rozhodného textu poistnej zmluvy nevyplýva *expressis verbis* dohoda o splatnosti poistného tak, že poistné je splatné v štvrtročných splátkach. Splátkový režim riešil len spôsob platenia, nebol dohodou splatnosti. Súd z vykonaného dokazovania vyslovil záver, že medzi účastníkmi bola jasným spôsobom dohodnutá splatnosť poistného prvého dňa poistného obdobia, t.j. 1.1.2003 pre

kalendárny rok 2003. Z dôvodu, že žalovaný poistné podľa § 9 ods. 4 zák. č. 381/2001 Z.z. nezaplatil do jedného mesiaca od dátumu jeho splatnosti, vznikol žalobcovi nárok na poistné do konca kalendárneho mesiaca, v ktorom poistenie zodpovednosti zaniklo t.j. do 28.2.2003. V otázke určenia zániku poistenia mal odvolací súd odlišný názor, než vyslovil prvostupňový súd, preto v časti 475,54 Sk s príslušenstvom podľa § 220 O.s.p. napadnutý rozsudok zmenil. Suma 475,54 predstavuje alikvôtnu časť zo sumy 5231 Sk pripadajúcu na jeden mesiac, teda za dva mesiace je to spolu suma 951 Sk. V súvislosti s istinou súd preskúmal i úrok z omeškania vo výške 12,5% ročne zo sumy 5231 Sk a vyslovil, že vec sa spravuje Občianskym zákonníkom, podľa ktorého na uplatnené príslušenstvo aplikoval § 517 ods. 2 Obč.Z. v spojení s § 3 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. Ku dňu omeškania platila základná úroková sadzba určená NB SR (na l.č. 42) 6,5% ročne, preto priznal úrok 12,5% ročne. Vo zvyšku, ktorým bola žaloba zamietnutá, napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny. V nadväznosti na rozhodnutie o istine odvolací súd rozhodol i o trovách prvostupňového konania tak, že napadnutý rozsudok aj v tejto časti podľa § 220 O.s.p. zmenil a žalovanému priznal trovy prvostupňového konania vo výške 1891,50 Sk.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že žalovanému priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 1056,60 Sk.

Žalobca podal proti rozsudku v zamietavej časti a trovách konania dovolanie podaním zo dňa 20. apríla 2007, z dôvodu jeho nesúhlasu s právnym posúdením veci.

V odôvodnení dovolania uviedol, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Účastníci konania uzavreli poistnú zmluvu č. 1360101511 pre povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla s účinnosťou od 1.1.2002 na dobu neurčitú, pričom žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi na rok 2003 ročné poistné 5707Sk s lehotným poistným vo výške 1427 Sk a splatnosťou v zmysle poistných podmienok. Poistné na rok 2003 stanovil žalobca v súlade s § 28 ods. 5 zákona č. 381/2001 Z.z. t.j. zvýšil poistné len o priemernú ročnú mieru inflácie a nárast percenta škodovosti. Žalobca oznámil žalovanému výšku ročného poistného (5707 Sk) ako celku, ako aj výšku a splatnosť lehotného poistného (1427 Sk) listom zo dňa 20.11.2002. Zo zaslanej poistky je zrejмый začiatok a koniec poistenia, predmet a typ poistenia, výška lehotného poistenia a splatnosť jednotlivých splátok

poistného. Ďalej poukázal i na to, že spôsob, akým žalovaný platil jednotlivé splátky poistného v roku 2002, vyjadruje, že účastníci si vopred dohodli splatnosť jednotlivých splátok zmluvne dohodnutého poistného.

Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 381/2001 Z.z. platí, ak poistné nebolo zaplatené do jedného mesiaca od dátumu jeho splatnosti, čo v tomto prípade znamená, že lehota na zánik poistenia začína plynúť až okamihom nezaplatenia ročného poistného v deň splatnosti jeho poslednej splátky t.j. dátumovo 1.10.2003. Žalobca si myslí, že zákon nespája účinky zániku poistenia s nezaplatením splátky poistného, ale len s nezaplatením poistného ako celku.

Poistenie podľa žalobcu zaniklo 1.10.2003, pričom podľa ust. § 11 ods. 9 zák.č. 381/2001 Z.z. platného do 31.3.2005 má žalobca nárok na poistné do konca kalendárneho mesiaca, v ktorom poistné zaniklo t.j. do 30.11.2003 vo výške 5231 Sk.

Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie krajskému súdu.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že medzi účastníkmi bola uzavretá poistná zmluva na dobu neurčitú. V časti C zmluvy „Údaje o platení“ bolo stanovené platenie poistného štvrťročne, pričom bolo stanovené, že bežné poistné je splatné v prvý deň príslušného poistného obdobia. V časti G zmluvy „Údaje o poistnom“ bolo stanovené základné ročné poistné za rok 2002 (4414 Sk) (za rok 2003 suma 5707 Sk) a zároveň bolo stanovené lehotné poistné 1057 Sk za rok 2002 (za rok 2003 suma 1427 Sk). Poukázal na znenie § 8 ods. 2 zák.č. 381/2001 Z.z., z ktorého vyplýva, že poistným obdobím je spravidla jeden kalendárny rok, prípadne kratšie obdobie. Spôsob platenia poistného, dĺžka poistného obdobia a splatnosť poistného určujú všeobecné poistné podmienky. V zmluve bolo dohodnuté ročné poistné obdobie. V zmluve nebola dohodnutá dlhšia lehota pre zánik poistenia. V tejto súvislosti poukázal i na znenie § 803 ods. 1 Obč.Z. a § 801 ods. 1 Obč.Z. Súhlasí s názorom vysloveným súdom a uvádza, že nejde o zmenu splatnosti, ale len o dohodu o čase platenia.

Navrhol dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1) prejednal vec podľa § 242 ods. 1 a § 243a ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania. Po preskúmaní

uznesenia napadnutého dovolaním a konania, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pričom zákon dovolanie pripúšťa len vo výslovne uvedených prípadoch upravených v § 237 až § 239 O.s.p.

V prejednávanej veci súd rozhodol rozsudkom a podľa § 238 O.s.p. platí, ak dovolanie smeruje proti rozsudku je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo potvrdzujúci rozsudok, ale len vtedy, ak odvolací súd vo výroku vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Dovolanie z dôvodov uvedených v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. je však vylúčené v prípadoch uvedených v odseku 4 a 5 § 238. Dovolanie teda nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada.

V danom prípade je dovolaním napadnutá tá časť rozsudku, ktorou bol potvrdený výrok rozsudku súdu prvého stupňa v zamietavej časti a v časti zmeneného výroku o trovách konania.

Odvolací súd pripustil dovolanie podľa § 238 ods. 3 O.s.p., pričom nebral na zreteľ ustanovenie odseku 5 § 238 O.s.p., ktorý zákonným spôsobom vymedzuje neprípustnosť dovolania.

Pre posúdenie podmienok prípustnosti dovolania platí znenie § 238 ods. 5 O.s.p., ktorý vylučuje prípustnosť dovolania, ak peňažné plnenie, ktoré je predmetom dovolania neprevyšuje stanovenú výšku. Chýbajúca podmienka prípustnosti dovolania stanovená v odseku 5 ustanovenia § 238, nemôže byť nahradená rozhodnutím odvolacieho súdu podľa § 238 ods. 3 O.s.p. vyslovujúcim prípustnosť dovolania.

Žalobca podal dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v časti o zaplatenie istiny 4370 Sk s prísl. (t.j. do zamietavého výroku a trov konania), pričom nebola splnená podmienka prípustnosti dovolania podľa citovaného ust. § 238 ods. 5 O.s.p. Žalobcov návrh na začatie konania bol súdu doručený 15. augusta 2005, kedy bola stanovená minimálna mzda na sumu 6500 Sk (od 1.10.2004 do 30.9.2005) podľa nariadenia vlády č. 525/2004 Z.z., ako vykonávacieho predpisu k zákonu č. 90/1996 Z.z. v znení neskorších predpisov. Taktiež dovolanie proti výroku o trovách konania nie je prípustné (§ 239 ods. 3 O.s.p.).

V predmetnej veci taktiež nebolo preukázané splnenie podmienok dovolania tak ako to predpokladá znenie ust. § 237 O.s.p.

Dovolací súd na základe zistených skutočností dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné pre nesplnenie podmienok podľa § 238 ods. 5 O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s ust. § 243b O.s.p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanému za jeden úkon právnej pomoci, paušálnu náhradu a DPH 19%.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave 6. augusta 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková